

Ka rumalale lapsele on kooli vaja

Probleem pole see, et lapsed on rumalad, vaid see, et nad ei jõuagi kooli, rääkis haridusminister Mait Klaassen hiljutisel Läänemaa–viisiidil koolidirektoritega kohtudes.

„Ma pole sugugi kindel, et poisikesed, kes Tallinnas ajalehti müüvad, neid ise ka lugeda oskavad,“ lausub Klaassen. „Mulle teeb muret süvenev kirjaoskamatus.“

Õpetaja töö ongi õpetada

Lihula gümnaasiumi direktor Tõnu Ots ei saanud aru, miks sunnib seadus teda kooli võtma lapsi, kellest on kohe näha, et nad jäävad algklassides istuma. „Ma ei saa saata neid teise kooli, mis asub 40 km kaugusel, sest ema ei soovi,“ lausub Ots. „Ma ei saa öelda ka vanemale, et hoidke last veel aasta kodus või lasteaias. Paar–kolm rumalat õpilast mõjub tervele klassile halvasti ja õpetaja peab nendega veel eraldi tegelema.“

„On hea, kui selline õpilane on koolis ja teistega koos,“ arvas Klaassen. „Pedagoogi töö ongi temaga tegelemine.“

Vastuseks Tõnu Otsale tõi haridusministeeriumi kantsler Georg Aher näite oma töövisiidilt Londoni, mille ajal külastas ta ka üht äärelinna kooli, kus õpivad suuremalt jaolt sisserännanute lapsed.

„Kooli oli tulnud kaks päeva tagasi Bangladeshist saabunud tüdruk, kes võeti kohe seitsmendasse klassi. Ta oskas vaid viis sõna inglise keelt ja ma küsisin õpetajalt, miks nad võtavad vastu selliseid lapsi ja mida nendega peale hakkavad,“ rääkis Aher. „Õpetaja vaatas mulle otsa, imestunult, et üks haridusametnik võib nii rumalalt küsida, ja vastas: ”Sellepärast ma ju siin olengi.““

„Me tegeleme kogu aeg koolisüsteemi ja õpetajatega,“ ütles Mait Klaassen. „Peaksime jälgima, et me selle juures lapsi täiesti ei unustaks.“

„Meie õppehälvikud, kes on juba jäänud istuma, teevad ühe klassi läbi kahe aastaga,“ selgitas Tõnu Ots Lihula gümnaasiumis alustatud eksperimenti. „Kolmel päeval nädalas töötavad nad õppetöökojas, ülejäänutel õpivad.“

„Nad nokitsevad suure vaimustusega,“ kirjeldas Ots. „Nad on käeliselt andekad, aga vaimselt mitte. Nad ei taha õppida mitte Pythagorase teoreemi, vaid mootorratast putitama. Kas kool peab olema siis selline vägivaldne koht, kus lapsi sunnitakse tegema seda, mida nad teha ei taha?“

Ära löö õpetajat!

Klassikursust kordama, n–õ istuma jäänud õpilaste probleemiga on seotud ka

Küsimust, kas rumalat last kooli saata või mitte, arutavad (vasakult) Mait Klaassen, Georg Aher, Ly Pukspuu ja Tõnu Ots. Arvo Tarmula foto

koolivägivalla probleem. „Oli küll kampania ”Ära löö last!“, aga kes kaitseb õpetajat?“ küsis Tõnu Ots. „Juhtum Tapa kooli direktoriga on kõigis koolides vastukaja tekitanud.“

Sanktsioonid, mida õpetaja saaks kasutada korra ja distsipliini tagamiseks, Otsa sõnul Eestis puuduvad, välismaal aga on selgelt ja üheselt määratud. „Meil võib õpilane õpetajat lüüa, aga vastupidi mitte,“ rääkis Ots. „Ainuke asi, mida õpetaja kasutada saab, on õpilase klassist välja saatmine.“

„Õpilased on praktiliselt karistamata,“ ütles Ots. „Ja nad tunnevad seadusi väga hästi, paremini, kui mõni õpetaja — mõni käib isegi advokaadiga koolis.“

„Tõnu Ots tõi esile rea probleeme, mida me ka ministeeriumis oleme lahendamasaanud,“ sõnas Mait Klaassen lõpetuseks. „Ja selle arutelu põhjal võib öelda, et oleme õigel teel.“

AIVAR ÕEPA